

در حالی فریاد حجج الطاعت و سکون و امانت بگرفت مجبور و یابد و الیوم
 در سبب عالم دینی از دول ملین و سیرج نیز زیرا که اوست و اعتماد از
 من بشهر بر جاسته ملوک و ملوک کل در معرض خطرند و هر یک امروز بحال
 و امانت و امانت نمکین از حکومت دارند و امانت بعد از امانت
 در هر یک هستند این حزب منطوقه مند و بر این برای آنکه سبب طاعت
 در ایران در کستان بفرماید و این حزب است و اگر از حکومتی اطاعت نمایند
 یا امید عطلانی و اجوف از عقیبت مگر بهایان که خیر خواهد
 مطیع دولت و محب و مهربان بحسب ملند و این اطاعت و انقاد بعضی
 صریح جمال ایضی فرض و واجب بر کل لهذا اجتناب اطاعت لامر ممکن بحسب دولت
 بنیابت صادق و خیر خواهد شد و اگر نفسی بگرفت عطلانی نماید
 خویش را عند الحق موافق دستور است و سخن عقاب داد و مردود و خطا کار
 شمرده بود و این عیب در این است که بعضی از اولیای امور سار طوائف را
 خیر خواهد شمرند و بهایان را بد خواهد شمرند سبحان الله و این امام
 اخیر که حرکت و بجان عمومی در طهران و سبب بلدان ایران واقع شد
 ثبوت و محقق گردید که یک نفر میان داخله در این امور نمود و نزدیک محرم
 رفت و بدین سبب مورد طاعت خیر دان گردیدند زیرا که اطاعت

نامی مبارک نمودند و در امور بسیار سستید ایامه افند نمودند و هیچ عزیزی
 عزت نیکسند بحال و صنعت و در طاعت خود مشغول بودند
 و هیچ انبیا ای نمی شاید و گو اهند که غیب است از هیچ جهات صدای و خبر
 خواه دول و قلم عالم است و علی الخصوص در دولت علیش
 در راه این دو ایام در وطن و محل حضرت سید الشهدا
 و در هیچ رسایل و محرمات سناش گفت از دو نین عیسی نمودند
 و از درگاه احدیت طلب آید کرده و مهال ای وحی لاجبانه العذرا
 در حق اعلی حضرت شهریاران و حاضر نمودند و سبحان ان الله ما بین
 بر این قاطعه هر روز واقعه حاصل شود و مشکافی استکار کرده اول
 ما و انبیا ای نمی نباید در نیت خالصه و صدق و خیر خواهی خویش را و بی
 فتور مانیم بلکه باید در نهایت صداقت و امانت بر خلوص خویش ای
 اسم و یاد عزیز بود ایم ای انبیا ای نمی این عالم است
 استقامت است و شکام نبود و روح برادر نمی و شامنا بی نظر
 شخص عبد الباقی است باشد زیرا عاقبت شمارا در اع خواهد نمود
 بلکه باید نظر بکند است باشد اگر کلمه است در ارتضاع است سرور و مسوف
 و ممنون باشد و او عبد الباقی در زیر سر و یاد است غلال و در خبر است

بر اوست و چون تقدیرش امر است
 بدان الهی ای پنهان بمانی بسوخت
 بدف تیر ما شود ای تغییر و تبدل
 اشتغال بخدمت امر است حاصل کرده
 جمال مبارک است و منظر عبودیت
 دارد و نه مقامی و نه رتبه ای
 الما و سجده می افکند و سدرالمنشی
 بجمال مبارک ای و حضرت اعلیٰ بشر جمال مبارک
 و اینها رسال کل من فیض النوار و قیسون
 لا اجماع الله هذا و صیغی کلم و صیغی شکم
 فی هذا الورق المذموم سائر القدر و علیکم السلام

جوهره الیه و فی السعد المبارک الاضالع
 جبل سینا علی موسی اکلم و انصرف فی برزخ القدس
 جبل سائر البصائر و العذوة النورانی علی نبی مسیح

أحب مطلع الأنوار مشرق الآثار **عظما الروح** **ميرب الأسرار** **ظهور الضياع**
 في رابعة النهار **على محمد بحسب** **ولاح وأصا** **في كسوة العلي** **وذا**
الشيء صباح الملائكة على **انقطة الأولى** **في التوحيد** **تمت**
سنة النبوة **وزال الظلام الدجور** **واكشفت السموات المجلدة على** **سنة النبوة**
وارتفع النجاب **وانشق السحاب** **وزال الحجاب** **وكان يوم الأياد الموحدة**
في كل صحف وزبر وكتاب **أزلة العرير الوهاب** **في سالف العزرون والديوة**
والأحباب **فاشرق وسطح ولمع** **وبرغ نور بحال** **في سبيل الكمال**
استقر الرحمن على عرش الأكران **وتسعت** **ولمسا شمس حجبته على فاق الأمكنة**
وكانت بهار السموات والأرض **في عالم الغيب والعيان**
والبهار والشهارة والرحمة والسلام **على خالق مقدسه استقامت**
من فضيل القدم **واسسرت من نوار سطعت من أسس العظم** **وعلى**
نور من مقدسه انكشفت سمواته **واسمعت لغات الورق والمغزاة**
في الكس النوار **واسمعت النار الموقدة في سيرة سياره**
فارت يوم النصار **واكثرت لله ما انعم عليها** **بذرة الفيوضات**
المنقصة بالقبارة والنجارة **الذين لم انعم لونه** **لا نعم في يومهم على سبيلهم**
وتسكرو بعدهم من العظم الاعلى **الانعم من اولي الامر** **والانعم من العارفة**

اما بعد • انما انزل كسبين • التوجه الى الملكوت العظيم • علم
 ان الرواية في يوم القيمة كور في سبع الصحائف والزبور والالواح النارية
 من السماء على الانبياء في غابر الازمان • العصور السخاية • والقرون
 الاولى • وكل نبى من الانبياء • بشر قوم يوم اللقاء • فارجع الى النصوص
 الموجودة في الانجيل والربوبية والنورانية والقرآن • قال الله تعالى في القرآ
 انظر انكم لا تقومون يوم القيمة • وايضا قد خسر الذين كذبوا بما كنا • وايضا
 لعلمكم بما كنتم توفون • وفي حديث مروى من احد وعشرين من الصحابة •
 ان رسال الله صلى الله عليه وآله قال سمعون • انكم كما ترون البدر في ليلة اربع
 وقال على عليه السلام • رايته الشرا والافردوس برأى العين • وايضا
 قال • دراية وعرفه فعبده • لا يجد رايته الا مع هذه العبارات المصروفة
 والنصوص الصريحة والروايات الماثورة • اختلف الاقوام في هذه المسئلة
 منهم من قال ان الرواية خمسة • واستدل الآية المباركة • وهي لا تذكر الا بصا
 وجود رايته الا بصا • وهو الملائكة الخمسة • ومنهم من قال • اذا انزلت الرواية
 بالكلية يقضى بها نصوص القرآن • ومنهم من قال • فان السؤال
 عن التسع المحال لا يجوز قطعا من نبي معصوم • وسئل موسى الحكيم عليه السلام
 الرواية • وقال رسول الله صلى الله عليه وآله • انما هي تسع •

وحث صدر منه هذا السؤال فهو زمان قاطع **•** وويل للشيخ على اركان الرتبة **•**
 حصول هذه البقية **•** واما هذا الدليل الجليل عندك وليس واضح ليس **•**
 وارجو اذا فرضنا انشاء الرتبة حقيقة في عالم الشهود والعيان **•** فالنزهة البقية
 التي تخص الله تعالى جنة اللغات **•** عبادته المكرمين من الماصفياء **•** بل امتناع الرتبة
 انما هي في الدنيا **•** وانا في الاخرة **•** فبغيرها حاصل لكل عبدا وارب **•**
 فان العظيم الكرم عليه السلام لما شرب بلعام مجتمعة الله **•** وادبته من استماع
 كلام الله **•** وامل من سورة صيبا **•** الخطاب **•** على ان في الدنيا **•** والحقيقة
 الجنة المأوى **•** وحيث ان الجنة مقام الشاهدة والنفار **•** قال
 لاني انظر اليك **•** فانا الخطاب من ارب الارباب **•** ان هذه المنهج
 المنقحة بالاصفياء **•** ونخص برحمة من سائر **•** انما ينسب في يوم الذي تعرض
 فيه اركان الارض والسماء **•** وتقوم العيان الكبرى **•** وتكشف الواقفين
 الطائفة العظمى **•** هذا ما ورد في جميع التفاسير والتاويل من اعلم علماء
 الاسراء في كل الاقسام من جميع الاقطار **•**
 واما جوهر السند **•** وحقيقة الامر **•** ان اللغات امر مسلم محموم منصور **•** في
 الصحف والواجب اني اضميم **•** وهذا هو الرضى المحموم **•** فحار ملك **•** في
 هذا فلينافس المستنافون **•** فان للجنة الكلية **•** والموتى اللاموس **•**

الظهور في جميع المراتب والصفات والشؤون لانها واجده للمراتب
 ساطعة البرهان لا منسوخة في كل كيان وهو بكل شئ محيط
 كما قال عليه السلام ان يكون لغيرك من الظهور ليس لك شئ يكون
 لغيرك عنك عين لا تراك وقال يا من ال على ذوات
 ذات وتقدس عن مجازة مخلوق فانك لان المراتب والصفات
 مجال ومراد الظهور الاسماء والصفات والظهور الحق الحق لا يخفى
 الشئ من شئ يكون الوصول اليه في جميع المراتب مما كان ويكون
 والممكنات مماثلة من اسرار الاسماء والصفات والادراك لا يخفى
 الا من حيث الصفات والادراك من حيث هو هو عن الانظار
 المحجوب عن الابصار غيب في لا يدرك ذات تحت لا توصف
 اسبيل سرود والطلب مردود فان انك من حيث الاسماء
 الصفات له ظهور في جميع المراتب النسبية في الوجود على الظهور
 والذات الفطرية والصفات على رتبة الاسماء والصفات
 الفردية والاعلى واللكون الاعلى اذا فاعلم بان الرتبة
 النفاذ من حيث حقيقة النسبية التي تنبعث عنها الوجود الى الوجود
 الابصار وهو يدرك الابصار وانما من حيث الظهور والسرور والحق

وكشف الحجاب وازالة السحاب ورفع النقاب في يوم الايام فالاربع
 المشرقة موعود في اليوم المشهور بمحقق الله سبحانه من اجل السجود
 الذين لم يصب مغروض من هذا المقام المحمود والبرهان وانصح منصوص
 فيوتس بيشهد العقول السنوية الرابضة الاليسه فان الغرض لا
 ينقطع من مرتبة من الراتب والفضل والجمود لا يحرم منه مقام من العاقبة
 وبيان حشرتك ان مصمم على السفر فطمئنت اكثر من هذا الامر
 ان شاء الله من بعد هذا عهد سرح الفرقة شرح لك شرا ليعتقنا اننا ملتقونا
 فشرح به الصدور وتقريرا الا عين في يوم السور والآن كتب بهذا المقام
 وتوجه الى الديار واداب اسم ربك المنار واعي الناس بالآثار النازل
 من هجاب الاسرار وكن في كل صفة قدوة للاسرار واسوة للابرار
 للقيام في حمد الله العزيز الجبار فيا اذ انزل الوحيه الغاب فله تمنى
 من حبه الابهي واعرضها على شام اصل الافاق حتى يستقر رايه في حبه
 لتطوب النجدة الى الاشراف وادع الناس الى الله وطهرهم بآثار
 المزن الهادي المشيم المنهمر من السماء وانوار الوجود نور محمد الله والميسر
 الياسر خلق المواهب التي ظهرت الوارها في بيان الله الله اسكن ان العباد
 تهنئ لصفحات القمص المحضرة انوار ابدى الاشراف وشرح الوجود

خزان گذشت و دومی سر آمد با وسایل رسید و گلشن
 شکار شد تا اسیران سرور کردند و بیوایان همسر و سالار
 سر و سامان جوید و لایق و بران ایوان کیوان کردند کسب و دران درین
 بهشت برین کردند و اسبایان مرغیان اندو حکیمین گلشن و گلشن
 پس باید سواد اسب این بخش غله افرازمش کوشش نمود تا همه ایران در سامان
 سرآمده بران در اینند و نبرد کوازی جهان آسمان رخ کشاید تارود
 زمین آینه صرخ برین کردند و جهان استی بر تو جهان بالا کرد
 ای نیردان پاک این بند و برین اندو حکیمین بخواد شادمانی آسمانی بخش
 و فرزندانی بود ستار و در بخش نما و گل کوشش کن سرور
 نام و افسر جهان بالا سرور و درین را در خشان و کوه برین را حقیقت
 جانش است که کار کن و درین را کار از انان تا بوی خوی خوش جان پرور
 کردند و پرور و پیش از روز از راه و اختر تونی سران و تونی بخشند
 و توانا ای بار و برین پرستش چند نموده بودی
 پرستش نخست این بود که چرا این همسران را که گران کردند و در بخش
 و خوران استند بوقلمون همسر استیلا از اردش بود و اختر همسران
 آتشی و سرور از زبان را فراموشی و سر سپهر جهان بالا را این بخش

گفتار دیگر در این باب و در این باب و در این باب و در این باب و در این باب
 نشان در میان و در این باب و در این باب و در این باب و در این باب
 اسباب روح یکسان است و در این باب و در این باب و در این باب
 بدان که جهان و آنچه در اوست بر مردم در کون کرد و در این باب و در این باب
 زیرا تغییر و تبدل و انتقال از لوازم ذاتیه امکان است و عدم تغییر و تبدل
 از خصایص وجودی است لهذا اگر عالم کون را حال بر یک سوال بود و لو از
 ضرورتی است که در میان یک است چون تغییر و تبدل ضروری است و در این باب
 ضرورتی است که در میان انتقال و تحول واجب است و در این باب
 مثل عالم امکان مثل سبک انسان است که در طبیعت واحد و جدا و هم در ملک
 از طبیعت طبیعی دیگر و از خارجی مزاجی دیگر انتقال نماید و عوارض مختلف گردد
 و امراض متوع شود و لذایز شک و انا و حکیم عاذق در مان را تغییر دهد و
 علاج را تبدل نماید و بدیهه مینا را حفظ کند که انسان در رحم مادر خود متولد است
 و در آن گوارا شیر خوار و چون نشود زانایر بر خوان نمیشد برود و کار
 نشد و از هر گونه طعام تناول نماید و زمان طفولیت را عملی و در
 شیر خوار برادرانی و پس از آن افضالی و جوانی است و قدرتی
 و ضعف و پیری را تصور و در عاداتی و در هر وجه است از افضالی و در این باب

چونکه این کوره انداد عظیم است و این دور را هست دو وقت و استرا
سردی ای می چون تبدل و تغییر از خاصیت امکان و لزوم ذاتی این
جهان است لذا احکام مجریه جسمانی باقتضای وقت و حال همین وقت
خواهد یافت اما تر اساس این بزوازا تغییر و تبدیلی بوده و نیست
خصائل میده و فضا من پسندیده و در دهن امکان و کردار برادر کواران
رفار نیکو کاران از لوازم این بزوان است و این بدان تفسیر عموده و حکما
نموده اما احکام جسمانی البت باقتضای زمان در هر کوری دوری تغییر نماید
شما بصیر انصاف ملاحظه نمایند در این عهد و عصر که جهان جهانی تازه گشته
و جسم امکان لطافت و ملاحظی بی اندازه یافته اما ممکن است که احکام و این
پیشانی بنام مجری گردد و لا والله و از این گذشته اگر در ظهور نظام
معدیه این تازه ایس نکردد جهان تجدید نشود و همیچن عالم در پیش از او مباد نماید
جواب پرسش ثانی پس بدان که پیچیدگی را از کتب و صحف مقصود معانی
ز الفاظ و مراد حقیقت است نه مجاز ماده است نه صورت که بر این
اصدق است آن حقیقت معانی کلیه که هر پیچیدگی آن است کی است و آن استوار
امثل کل لذا فی الحقیقت هر پیچیدگی بر سر استوار هیچ پیچیدگی آن مطلع و لو بطاهر کتاب
اورا میده سخن او را شنیده و این جسمانی او را شنیده و از بر او

وسلوک و اسرار و حقائق دایمین روحانی کل یکی است
 سیزدهمین سؤال در خصوص جن جنبر و کسب نفس نصیحتی است که در سوال نمودید
 که در کتب سماویة مختلفه از آن کدام یک بهتر است و کدام یک درست و صحیح
 این پس پاسخ این چنین است چون بدیده بیانات نظر فرمایید ملاحظه میکنید که
 جنس است
 و اما سوال چهارم در سوال نموده بودید که ارواح بعد از صعود و اجسام در چه مقامی قرار
 خواهند یافت
 بدان که روح از حقائق مجرود است و صفت مجردی ندارد از زمان و مکان است
 در زمان و مکان از لوازم حقائق جسمانیست و مجرود است و صفت
 مجرد در جهت زمانی و چه مکانی جسم جسمانی نیست بلکه برای او مکانی نیست که
 لا مکان است نه امکان جان است بدن لطیفه الهیه است که کثیف
 جسمانیست نور است زطلعت جان است جسم در عالم بزرگان است
 که بسیار مکانش مقدس از آنکه در مقامش مشرور از مقامات است
 و مرتفع مقامی است و مشغول کالج عظیمش را الوان که در آن زمان است
 و نظرش بر سعادتش ابرج برین است ازین است و اما چه الهی است
 از برای روح در برابر آنکه در کتب و سبب و سبب روح است جسم

کنندگاری و ستمکاری و خوشحالی و نیکی و نیکوئی نیست از جان در روان است **۱**
 با توان **۲** لیدر همچنانکه عذاب و عقاب **۳** و سرور و اندوه **۴** و حزن و طرد
 از احساسات روح است **۵** **۶** **۷** **۸** **۹** **۱۰** **۱۱** **۱۲** **۱۳** **۱۴** **۱۵** **۱۶** **۱۷** **۱۸** **۱۹** **۲۰**
 مکافات که از نتائج اعمال حاصل **۲۱** راجع بر روح است **۲۲** **۲۳** **۲۴** **۲۵** **۲۶** **۲۷** **۲۸** **۲۹** **۳۰**
 بیکت من بی کسای موافقه نگردد **۳۱** **۳۲** **۳۳** **۳۴** **۳۵** **۳۶** **۳۷** **۳۸** **۳۹** **۴۰**
 چه که آن است **۴۱** **۴۲** **۴۳** **۴۴** **۴۵** **۴۶** **۴۷** **۴۸** **۴۹** **۵۰**
۵۱ **۵۲** **۵۳** **۵۴** **۵۵** **۵۶** **۵۷** **۵۸** **۵۹** **۶۰**

هو الای الای

ای همین **۱** از خدا بخواه که چون بر عین او مرغان کردی **۲** **۳** **۴** **۵** **۶** **۷** **۸** **۹** **۱۰**
 برین کاشتن برزدان شوی **۱۱** **۱۲** **۱۳** **۱۴** **۱۵** **۱۶** **۱۷** **۱۸** **۱۹** **۲۰**
 حکومت احدیت شامل **۲۱** **۲۲** **۲۳** **۲۴** **۲۵** **۲۶** **۲۷** **۲۸** **۲۹** **۳۰**
 نامرات خوانده شد **۳۱** **۳۲** **۳۳** **۳۴** **۳۵** **۳۶** **۳۷** **۳۸** **۳۹** **۴۰**
 فرموده بودید که با وجود کثرت انبیا در قرآن معدودی قلیل عبارت از هشت
 نفرند که **۴۱** **۴۲** **۴۳** **۴۴** **۴۵** **۴۶** **۴۷** **۴۸** **۴۹** **۵۰**
 دیگر **۵۱** **۵۲** **۵۳** **۵۴** **۵۵** **۵۶** **۵۷** **۵۸** **۵۹** **۶۰**

زیرا از برای مظاهر مقدسه و در مقام استند مقام توحید و مقام محله در
 مقام توحید حقیقت واحد هستند در این مقام میفرماید لا تفرق بین احد
 من سلاله مثل مثل مثل است هر چند مطالع و مشارف متعدد است
 و لکن محسن واحد است که شرف و لایح از کل است در این مقام ذکر هر یک از
 انبیا ذکر کل است نام احد نام علی انبیاست و مقام دیگر مقام محله در
 و آن حسب مراتب و شئون مظاهر مقدسه است در این مقام میفرماید
 تکلم الرسل فضلنا بعضهم علی بعض مثل این مقام مثل بروج است که
 اقمار برادر هر یک از آن اثری خاص و درجه ای از حرارت مختلف است
 چنانکه اقمار برادر بروج است نهایت حرارت حاصل و در بروج دلو و جوز
 حرارت معتدل پس معلوم شد که ذکر بعضی از انبیا عبارت از ذکر کل است
 در این مقام چیزی بخاطر رسد که ما در این چنین است چرا که کفایت ذکر یک نفس از
 انبیا نشد و پس حکمت ذکر است و شست چه چیز است این معلوم است
 که نظر حکمتی ای الیه المی در زمان حق مآب روحی له الفداء و روحانی دست
 میداد و مقتضای وقت و اختصاصی حال و وقعات پیغمبران سلف ازل شد
 و بیان میکند لکن اگر بعضی از پیغمبران و وقعات ایشان نظر
 حکمت بالذکر قرآن عظیم شد و چون مقام نبوت مقام انانیت و مقام استقامت

در عالم خارج مثال محبتش کوکب لری که در آسمان است و ما در راه دور فلک می بینیم
 خانه محقق **○** اما حضرت در آباد و حضرت زرد و شست و قرآن لوحی
 مذکور **○** نفسی با جمال بی برده **○** خانجی اصحاب ریس و انبیا نشان ذکر
 نموده **○** و این ریس رود ارس است **○** و این پیران ایشان
 بودند **○** از آن حضرت در آباد و حضرت زرد و شست بود **○** و البها علیک مع

توضیح در بیان سلسله

ای زرد شستی بیانی و بیانی سلسله **○** آنچه مرقوم نموده بودی ملاحظه کن
 جمیع نقوش آنرا که کلمات هر برود بلکه در و کبر بود **○** زیرا دلیل طویل بر سلوک
 در سبیل بود **○** و شاخ جمال تو که بچشم شخصی سزاوار است **○** و همچنین فسر می سریند
 شدی **○** و خصوص توقف آفتاب مرقوم نموده بودی که در کتابت و ششیا
 مرقوم است که در آخر دور و مقرر است که این توقف در سه ظهور واقع گردید **○**
 ظهور اول در روز آفتاب در وسط آسمان توقف نماید **○** در ظهور ثانی
 بیست روز **○** در ظهور ثالث سی روز **○** بدانکه ظهور اول در این خبر ظهور حضرت
 رسول است که شصت و شصت در آن برج ده روز است **○** و هر روز
 از یک قرن است **○** و آن صد سال **○** این حساب هزار سال می شود **○** و آن روز

و کورجی بود که بعد از غروب نجوم ولایت اظهر حضرت اعلیٰ هزار سال است
ظهور بانی ظهور نقطه اولی روحی له القدر است که شصت و دو در بیست سال
در آن نقطه است هزاره است بدین مناسبت بحری بود و نهائش سنه
پشتاد و در دو رجال مبارک چون شصت و دو روح الهی که خانه شصت
ظهور و اشراق فرموده است است هزاره من علی بود که آن نهایت است هزاره
آفتاب است در یک برج تمام لهذا است از شصت بسیار انقلا بصد هزار سال
و اما سوال از فوت طفل همین نوع هر چند عقل مختلف بعد از نجوم است
ولی بعضی از اطفال در صغر سن از پستان جداست شش و از بعد البتة این اطفال
مظهر فضل و مواهب بزرگانند اما سوال است که ظهور حضرت زردشت
آیا پیش از حضرت موسی بوده یا بعد حضرت زردشت در سمرقانی بودند که بعد از
حضرت موسی مبعوث شدند و این خصوص تاریخ نیز مبعوثان با وجود این از سینه
حب عبد الباقی بیان فارسیان این مختصر باب رقوم گردید و العذر عند کرام
الناس قبول و الباقی بکرم جمیع دوستان روحانرا بجان دل ششایم عرض

مجموعه التمهید

این است بر بیان کتاب رقوم را خلاصه کردید و مقصد معلوم شد سوال

از حرکت و سکون بسیار نموده بودید که بار اود حق است **نفس است** زیرا
 مدد وجود از فاضل وجود است **اگر** وجود اعداد از حق برسد کانی از کائنات
 حرکت نیاید **ولی** مقصد و مراد این نیست که جبری در میانست **بلکه** مراد این است
 که در منقطع شوی جمیع کائنات از حرکت آزادند **مثلا** اگر در روح از اعضا و اجزای
 تکلیف انسانی منقطع گردد **از** برای هیچ عضوی حرکتی نماید **و** لکن این حرکت
 و جنبش نفس است **نه** روح **به** بسیار واقع که روح تعدیس جوید **و** جان جان
 غلبه **و** لکن نفس اماره سلاطین شود **و** انسان از اجزای نفسانی که سبب که درت روح
 شود **در** هیئت ام است که ذکر میشود **لا** حرکت **و** لا سکون **لا** با نیست **و**
اما سزای دنیا که شاید و نمودی همین است که دیدی **و** این خندان عالم عالمین
 است **چنانچه** این اهر بر آن دو نفس از غالب گردد **و** آن دو شخص نفوس مستند
 که معارضه و مجالسکی بردارند **اما** سزای حرفت است **این** برادر خاطر
 داشته باشید عاقبت ظاهر خواهد شد **این** رؤیا سلطان واقع است
و علیک السلام **و** علیک السلام **و** علیک السلام

کتابخانه جامع آستان قدس
 شماره ثبت ۱۳۰۰
 شماره قفسه ۱۳۰۰
 شماره کتاب ۱۳۰۰

دی که در این **ان** ایران بسیار است بود **و** جولا نگاه از آنکه **و** حاجت

و فایسیار از انبیا در باد و میان و بران • تا آنکه شب تاریک بیابان رسد
 و صبح امید بدید • و اقیاب حقیقت بدخشید • عنقریب بن روشن
 گردد • و تاریک روشن شود • و آن اقلیم قدیم مرکز فیض خلیل شود • و او از
 بزرگوارش که شرد خاور و باختر گردد • و مرکز ستموات رحمانیه شود
 و مصدر فوضات ربانیه گردد • عزت قدیمه باز گردد • و در نامی بسته
 باز شود • زیرا که بریزدانی در او جشن یافت • و نور حقیقت در قلبش علم برافزاید
 اینک جهان بالا بلند شد • و بر تولا اعلی بدخشید • ملکوت الهی حمیه یزد
 و امین بر دانی منتشر شد • عنقریب خواهی دید که آن کشور منجات قدس معطر
 و آن اقلیم نور قدیم منور • لئذا الی غار سیان قدر این بخش بداند • و
 ازین بر حد اوند آفرینش نمایند • که چنین بخشایشی نمود • و آسایشی بخشید
 آرایشی داد • موطن قدیم را اشرف اقلیم نمود • و مسکن دیرین را مطلع نور
 بسین فرمود • این موهبت سزاوارستایش است • و جهان آفرین سزاوار
 نیایش است • این گوگ روشن اگر از مطلع آسمان اروپا طالع شده بود • طالع
 ملاحظه میفرمودی که چه شور و ولعی بود • و چه و کوله و طرلی • با وجود آنکه از
 شرق طالع شد • ولی اصل غرب مجدد شد • و اسی بلاد عالم از این آینه
 نسبت و تشریح • دوران نزدیک شد • پس زرد بجان چرا محروم نماند

نگاه داشته باشد **هشتم** اساک و صامت است **نهم** اوانی فارسیان
 بنده و سنا زامرده **دهم** بیدار کن **یازدهم** بسیار غما **دوازدهم** از این ساغر زردالی سر
 و سودانی گردند **سی و یکم** و مقنون و شیدانی شود **سی و دو** آنان باید نسبت کرد زیرا
 این سر و پستی در پنج فارسیان است شد و روان گردند **سی و سه** و این بود منت از
سی و چهار از آن زمان **سی و پنج** عات غمناک است **سی و شش**
سی و هفت **سی و هشت** **سی و نهم** **سی و ده**

سی و یازدهم **سی و چهارم** نام سالی بود و معانی جو امرو و کالی **سی و پانزدهم** زیرا دلیل این
 و برمان التباب **سی و شانزدهم** و حجت فاعل بر بخت و در سوخ در امر پروردگار **سی و هجدهم** باران
 ابری در آستی جویند **سی و بیستم** جو امرو **سی و بیست و یکم** و سنی نمایند **سی و بیست و دوم** و می پرستی
 کشند **سی و بیست و سوم** و از باده مجید سمر سنی نمایند **سی و بیست و چهارم** و در سنی اویند **سی و بیست و پنجم**
 جاودانی جویند **سی و بیست و ششم** این است مویست پروردگار **سی و بیست و هفتم** این است بخش
 حضرت بزوان پاک **سی و بیست و هشتم** است از مغرب در گامند **سی و بیست و نهم** و مقبول بارگاه **سی و بیست و دهم**
 محرم راز و آگاه **سی و بیست و یازدهم** از علاج طاعون است سفار فرموده بود **سی و بیست و دهم** و مجبور
 اقبال بر آید که این در دوازده سال **سی و بیست و یکم** و این بخش بر او شکی نیست
 ولی در تمام طاعون **سی و بیست و دو** که قفس خون با فراط **سی و بیست و سه** و شکر است **سی و بیست و چهار**
 است بر دماغ **سی و بیست و پنج** بسیار مفید است **سی و بیست و ششم** **سی و بیست و هفتم** **سی و بیست و هشتم** **سی و بیست و نهم** **سی و بیست و دهم**

باین درود راه یافت و لایع طاعتی در دست خود قری الکریم است نفسی بر او است در آن
وقت ساید محافظت کرده و اعطای السلام الامنی بر او است

در روزهای شنبه و پنجشنبه و در روزهای دیگر

آن روزها که خال ایران را از آفت کشیدند فرمودی که در شور و کفر و
دشمنی خیزد و گوهر بر سر آن خاوشش و در آن خورشیدت نور افشان کرد
و از خورشید او تابان تابان است که خورشید مهر پروردگار است بیست سال
بر کحل و گناه جان پروردگار و کسایش بر او میبود تا روز و در آن
را شک باغ بهشت میباشند بیست و یکمین پیام سرور است و چون در ایام
پژوهش روزگاری بود که آنرا دشمنان خاوشش و از خورشید کو ایش
بنیان در بر رو پوشش باد بهارش حران شد و کلزار در لایش خازان
خوشبختش شورگشت و در روزگان ما زینش آواره و در بر هر کشور و در
پژوهش از یک شد و در روزگار آبرکت ما آنکه در ایام بیست
چشمش آید و آنجا که بهش رسید بسیار آرزو رسید و با و جان
بر روزی که از این جهان آید و در روزی که در روزی که از این
و خاکدان گمشده است و خاک سیاه را شک و گشتان گشت

جهان جهانی تازه شد که از بند گشت گشت کسار سز و غم شد و
 در خان سخن بر اندوا شک مردم شدند بیگام نهادانست و مقام آشنا
 بخار جاودا نیست سدار شو سدار شو ای پروردگار بزرگوار در حال
 سخن فرا هم آمد و کردی محمد اسنان شسته بگر جهان کوشند تا از باران
 بخشید پروردگاران دهند و گوید کان خورد را به بر روی پرورد
 اعوشش هوشش پرورد و شک و شمشیران فاسد و آهن انسانی
 بیاوردند و بخش بزدالی آشکار کنند پس ای پروردگار هرمان
 تو پشت و بنا به باش و پیروی باز و بخش تا با آرزوی خویش بر
 و از کم و بیش در گذرند و آن مرز و بوم را چون نوبه جهان با نایب مع

هو الابی

ای سید از شبار شایرش و پریش بر دان را ناکه تو را از کرد
 جهان شکر ابریشان زمانی داد و در این سخن در آرد و این کرده
 بر تو آفتاب شدند و چون هوشش کور در کین کور جایی گشتند و
 گویند اینک جان بخش جهان آسان دهند و چون بار کرده بود رخ
 نازک و تنگ فرزند و چون خواهند زمانی بنایند و بیانی خویش را

في حشر الملائكة قد سطفت ولاحت من افق بحرود
 والسنن لسا والعظ لسا ولمن استنار بنور
 رب الجود والوعود في التورات ولسان داود
 قد ساق اجواق ملائكة
 في ارج كنانة وبركة الى سارق الارض
 ومخاربا البسط ونزلوا الى ميا بين
 كنفاج ومترك الزوال ومجوا على ضرب الظلمات
 ونور الضلاله لبعات
 سالوات فزوا اسم الصفوف وكسر
 واسم اللوف واستنفا
 الارباب واشار وجه سيار
 وتلقات النوار واكتف الظلام بسطوح
 انشرو من ارضه المباركة في فردوس
 الرب اكليل وتسل وجه المخلصين
 وتسل السن الرابطين واغبر وجه
 الغريبيين واحمد رب العالمين
 وانتم ايها الملكوت فلكم
 انطق بروح القدس في ارجيل
 ارجل ان ابراهيم قد مائة
 وعشرون سنة من جميع النعماء
 والآلاء وفيها انشرو النفس
 فغدا عين الاصدقار وتخلوا به
 ذاقه الوجهار وتخرج بقلوب
 الانبياء ووعا اليها الكبرياء
 والامراء وعسما فلما اتى
 الميتات واحدت الآلات
 من الزمان وشوقات وحسب
 اليعقوبون محزون بحضور
 وانظره الكندر المهور
 واخر واعين الرقة المرفود
 والورد المورود وعند ذلك
 نادى الامير كل كبير
 وشير وغرب وغرب واعلمهم
 على المائدة واعلمهم من انما
 اطعامها

انعام واعظم الكرام حيث ان الوجود ما كان لهم نصيب من تلك النعمان
 الطائفة الاخرى كانوا اهل تلك النعمان وانتم ايها الملكات في تلك الاعمال
 الشاسعة وانما نحا الواسعة ما كنتم اهل هذه النعمان التي هي الرزاقية
 انكم نفسا زكية حسنة كم ان هذه المائدة القدسية التي هي الرزاقية
 الساطعة من ملكوت ربكم والفيضات السالفة من سما جبروت ربكم
 فافرحا لكم من هذه المواعيد وابسروا لكم من هذه الرغائب وياطر بالكم
 هذه المواعيد وياطوبن لكم من هذه الاعطاف التي هي نعمة الله تعالى
 وروح الشرحي كل عظيم نعم الملك استبشروا استبشروا استبشروا
 استبشروا ان نفوس تنشر هذه الروائح المحيية للارواح وتبهر هذه الانوار
 الكاشفة للظلام فستبشروا من تلك الروائح وابشروا من
 بصيرة تنور من هذه الانوار في انعام والعواجم مع

هو الله

باخبار الله وابشار ملكوت الله ان السائر بحجبة قد انت وان الارض
 بحجبة قد عانت والمدنية المقدسة اورشليم بحجبة قد تركت من السماء
 من مشد الله على مينة حورية منسنا بدنية في اجمال فريدة من ربنا سبحان

في كتاب
 تفسير
 سورة
 البقرة

مقصود في النجوم منشاء لوصول ونادي ما في الملا الاعلى بصوت عظيم زمان
 في اذان اهل الارض والسماء فالنيس بدهد بنية السر ومكثه مع نفوس كرس
 مقفلة من عسده وهو يسكن بعظم فانهم تعبوا وهو اعظم وقد سمع وهو قهقري
 اوله شروعه في فرج القوسم وشرح صدورهم فالهوت قد انقضت السوا
 والحزن والضحج والصرح فذالك ششونه وقد علس عليك البحر و
 على سرير الملكوت وبعده كل صبح غير سبوق ان هو النول الص
 ومن اصدق من روى اوجها القديس حديثا هذا هو الف والمبارك هو بداهو
 الذي يروى القليل من مجموع الخواص وهذا هو الذي يمشي القليل من درياق النجاة
 من يود يعين من هذه الملكوت فهو من اعظم الوارثين للمسلمين والعديسين
 فالرب لدار وهو له ابن عزيز فاستبشر والاحبار اشد شية والنباتات
 وحزبه والرفوه الاصوات بالنسب والشرح للرب المجد فان الاثار قد
 سلطت وان الاثار قد طرت والي الجور قد نوت وقد فت كل من مع

هو الله

اي من اجاب عن سجات اشرفت من رباح موهبة الله قل قد فتح الله سيد القدر
 والقوة الوهاب النجاة ونادي سادى الافراح حتى على الصلح باجوا بهر الالواح

في اصداف الاشباح • فالشجرة اهدى السير المشهور • والورد المورود والنور
 المورود • من فضل ربكم الوارود • فانه الحق ان النار الموقدة في الشجرة المباركة تسبانية
 قد تطفى لسببها • والارض زفيرها • وشعشع شاعها • وسلا صباها • واعامت حرارتها
 مشارق الارض ومشاربها • وانك انت ايها المستجير بهذه الشجرة • والمبشر بهذه
 الرزمة • فانشرح صدرا • ونس من لها • كما انك قد تبشر به النعمات التي انعمت بها
 الافاق • فبعضه زكك ان ما حكوت الالهى يصير عليك من الاوق الاعلى • و
 يخاطبونك طوبى لك يا ايها الشاوي اسم الله • يسرى لك ايها المبرك
 الى الله • طوبى لك يا ايها القاطن بذكر الله • يسرى لك يا من اتىك روح
 القدس من السموات العلى • فاشدوا اذرا • وسم استقر ابر • وقر عينا • و
 طب نفسا • وانشرح صدرا • ما ايدك على هذه المسيرة العلياء التي تستلوح
 ونفس كما لتبهره الزهراء • والشمس البهراء • في افاق حرارة • وسطالع الوجود • و
 مشارق الشهود • ويضجك الملوك في ساحة العبراء • والبار عليك كما
 الاجرة النورانية التي تزيينك بفضله الرزق في تلك الفتحة • والعتيق في

هو الله
 الحمد لله الذي اشرق بجزوه اذنك ابيك • والبركة تبارك وتعالى

الحمد لله الذي اشرق بجزوه اذنك ابيك • والبركة تبارك وتعالى

بقوة نافذة من ملكوت الابهي ونفثات من روح الملا الاعلى ولا تحزن
 يا خلقون ارحموني من كثرة بحر اذ والفريسيين ان يحيا بسا تذكر الامم
 المسيح وما اصاب من القوم وما اصاب احوالهم من المحن والالام فانتم
 احب حال الابهي فلا بد تقعون بحجة تحت ظلام القوم وصيكم باصابهم في القرون
 الاولى ثم تشكروا وجه المختارين ابوار ملكوت الله على امر العزوف والاعصار
 بل تعاقب الاعداء والمكروهين في حيران عين كما قال سيد المسيح
 سيد نوكم القوم الابهي فذكر لهم بهذا وظل لهم ان المسيح مع وجه الصليب
 جمال المسيح فاموا عليه الفريسيون وقالوا انه المسيح وليس المسيح لانه ادعى الا لله
 المنظمي والربوبية الكبرى وقال اننا ابن الله وان الاب غلابر باجر حجج شيوخ
 ومحال انه في حقيقة ابنه الوحيد ويريه الجيد وقالوا هذا كفر واقر او على انه بنصوح
 فاطعه واضحو في العهد القديم فبناؤ على ذلك افوا بسفك دم و
 علقوه على الصليب وكان بناؤي بابرني الحبيب التي تتركني من يدي
 هو الازد ارضي اليك واجرتني في جوارك واسكني عند عرش عظمتك
 انك انت الحبيب وانك انت الرحمن الرحيم اربن ضائق على
 رحمتك الغبراء والصلابت حسي جانا بملكك واسجد ابا الى ملكوتك و
 استعانا النار الموقدة في صدرى المنسبة بنفحات قدسك